

Den skenbara skoldebatten 2

[nggallery id=92]*Sidor, skickade från elevens mobil till datorn – för att hon ska få en lite större skärm att läsa på inför veckans kemi-prov.*

Vem sa att barn har rätt till 40 timmars arbetsvecka? Inlägg m a a Berit af Geijerstams kommentar till [den första artikeln](#).

Nu flög diskussionen upp flera nivåer igen. Jag ville hålla kvar barnperspektivet. Berätta hur det var en alldeles vanlig läxläsningsskväll. I går igen satt jag och förhörde fysik från samma lilla mobilskärm. □Det jag försökte berätta var konsekvenserna av den nya skolreformen Lgr 11, som infördes samma år som min dotter började 7:an, på en vanlig kommunal skola i en alliansstyrd kommun. Där köpstopp rått inom skolan i många många år. Satsningar har i stället gjorts för att bana väg för ett *ännu* större köpcentrum med Ikea och alla de stora varuhuskedjorna, som om vi låg alldeles nära en storstad.

Lgr 11 infördes av Jan Björklunds utbildningsdepartement utan att det ens fanns nya läroböcker att köpa som passade den nya läroplanen! Det angavs som den främsta orsaken till de gråtrista kopiorna. Vi bör inte blanda bort korten och lägga just *det* på Göran Persson.

Men det saknades givetvis också pengar mera generellt. Eftersom det inte satsas på den svenska skolan. Det bara snackas – det var just det som var min poäng i mitt första inlägg.

Min dotter har inte ingått i något PISA-prov. Men hon har andra prov varje vecka. Förutom skriftliga läxförhör som allt emellanåt betygsätts. Så hon får ständigt veta hur liten utdelning hon har av allt sitt slit. Eftersom den pluggskola – som också är en ambition inom den nya skolpolitiken och ett resultat av Lgr 11 – den pluggskolan passar för barn som kan tugga i sig teoretiska fakta och leverera på proven.

Ett barn har 100 språk, men berövas 99 som Reggio Emilia brukar säga om traditionell skolgång. För barn som lär på andra sätt än detta enda accepterade "språk" är skolan en ständig kamp. T o m de estetiska ämnena kokar ner till teori. Således har min dotter ingen glädje av att hon spelar två instrument. Avgörande för musikbetyget i höstas blev en lista (på usel svenska på flera kopierade gråa sidor) över artister och band ur rockens historia, från 1950-talet och till i dag. Den som kom ihåg flest namn vann på provet. Och fick bäst betyg. Inte ens jag som levt mitt i denna rockens historia tyckte listan var det minsta intressant. Hur var det då för barnen?

Jag menar att det är JUST de förändringar som påbörjats som tar död på lusten att lära.

Vi föräldrar fick en hel timmas introduktion i hur Lgr 11 skulle implementeras på våra barns skola vid första föräldramötet hösten 2012. Det var matriser och det var exempel, det var olika formulerade mål för varje betygsnivå – av oerhört pålästa och engagerade lärare. Och det är lite det som är problemet. De unga lärare som finns ute på skolorna i dag har själva inte levt med betygshets. De vet inte vad de utsätter barnen för. Och hur det känns att sorteras bort, fastän man är bra på andra av de 99 "språken". De som absolut inte längre räknas.

Men de följer direktiven uppifrån med fullt fokus. De ser sig som "tjänstemän" – inte pedagoger.

Det är just det som är så oroväckande.

För samtidigt som Jan Björklund vill ta hit internationella forskare för att granska skolan efter PISA-rapporten, så har han och utbildningsdepartementet under alla år negligerat den svenska pedagogiska forskningen.

När [Vetenskapsradion på Sveriges Radio](#) förra våren frågade landets tongivande pedagogikforskare var alla rörande överens: Det är tjänstemännen på utbildningsdepartementet, som ligger bakom det nya betygssystemet. Inte pedagogikforskare eller

deras resultat. □ Det finns nämligen ingen – varken svensk eller internationell forskning som visar att en förändring av betygssystemet förbättrar elevernas prestationer.

En [studie vid Göteborgs universitet](#), *Tänka rätt tänka fritt*, visar att skolan prioriterar att reproducera kunskap – framför kritiskt tänkande, alltså korvstoppling – som i den gamla skolan – mitt i ett flödande informationssamhälle. I stället för att försöka lära elever hur man kan förstå vad som kan vara sant eller rent av falskt eller kanske t o m propaganda!

DET är den nya skolan som introducerats de senaste åtta åren. Den skolpolitik som kanske inte gällde under min dotters låg- och mellanstadietid, men definitivt nu i högstadiet. Med full kraft.

Jag är djupt oroad över det jag ser. Och jag sörjer för hennes skull. Men jag sörjer också också att min och hennes gemensamma läxläsningstid så sällan är inspirerande kunskapsinhämtning. Jag lägger ner motsvarande minst en 25-procentig anställning räknat på timmar. Oräknat de timmar hennes moster och kusinerna rycker in. Själv har hon en skoldag på nio timmar, inklusive bussresor dit och hem, plus två-tre timmars läxläsning varje kväll och ytterligare några på helgerna. Vem sa att barn har rätt till 40-timmarsvecka?

Det är såhär direktiven ovanifrån fungerar ur barnens perspektiv.

Maria Wallin

PS om den grunda mediebevakningen ur **Jan Thavenius** [artikel](#) på www.skolaochsamhalle.se:

"Om och om igen fick vi höra utbildningsministern säga att svensk skolas resultat sjunkit de senaste tjugo åren. Ingen frågade vad det var för resultat som sjunkit eller vad det var för grund han hade för sitt påstående. Det kan inte gärna ha varit de tidigare PISA-mätningarna. De har bara pågått sen 2000. Då låg Sverige i en topposition. I PIRLS 2001 låg Sverige i täten när det gällde läsning. I TIMSS 2003 låg

Sverige väl över genomsnittet i matematik och naturvetenskap. Nedgången hänför sig till de senaste tio åren. Något annat kan vi inte veta.” (...)

”Det är den tidigare höga graden av likvärdighet i svensk skola som gått förlorad sen mätningarna började. De lågpresterande eleverna är förlorarna och skolorna skiljer sig alltmer från varandra i PISA-mätningarna. En hög grad av likvärdighet är enligt internationell forskning ”en stark framgångsfaktor för att nå höga resultat”. Den minskade likvärdigheten missgynnar de låg- och i viss utsträckning de medelpresterande eleverna utan att nämnvärt gynna de högpresterande. Segregationen eller om man vill valfriheten förefaller kunskapsmässigt inte vara till fördel för någon.”

[Läs hela inlägget](#)